

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
ul. Nowogrodzka 1/3/5
00-513 Warszawa

Polska Federacja Związkowa Pracowników Socjalnych i Pomocy Społecznej, w odpowiedzi na pismo DD-IV.0210.3.2024.2026.DT w sprawie konsultacji *ustawy o zmianie ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej oraz niektórych innych ustaw (UD354)* przedkłada następujące uwagi do dokumentu i projektowanych przepisów:

- 1. Projekt poszerza katalog zadań, które mogą być realizowane przez organizacje pozarządowe i podmioty, o których mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz.U. 2003 Nr 96 poz. 873), co znajduje odzwierciedlenie w zmianie brzmienia art. 190 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz.U. z 2025 r. poz. 49 ze zm.) – dalej u.w.r.s.p.z.**

Uwagi: Jednym z zadań, które w myśl projektowanego art. 11 ust. 3 u.w.r.s.p.z., może zostać zlecone na zewnątrz przez jednostkę samorządu terytorialnego (JST) jest asystentura rodziny. Przydzielenie asystenta rodziny może zatem być realizowane przez jednostkę organizacyjną pomocy społecznej lub ww. podmiot, któremu zlecono pracę z rodziną. Zdaniem naszej organizacji, biorąc pod uwagę całość projektowanych przepisów, a w szczególności użyty w projektowanych przepisach spójnik „lub” (alternatywa łączna), nie jest jasny i precyzyjny podział kompetencyjny pomiędzy jednostkami organizacyjnymi gminy, a ww. podmiotami np. w przypadku, gdy jak wskazano w uzasadnieniu - gmina zdecyduje się na rozwiązanie hybrydowe (część zadań pracy z rodziną realizowanych przez własną jednostkę, a część przez podmiot niepubliczny). Nawet jednak w przypadku wyboru podmiotu niepublicznego, jako realizującego pracę z rodziną, tryb przydzielenia asystenta rodziny zakłada, że przeprowadzenie rodzinnego wywiadu środowiskowego, jako co do zasady niezbędnego w tej procedurze, pozostaje nadal w gestii OPS/CUS. Projektodawca – zdaniem naszej organizacji – w sposób niedostateczny i rodzący potencjalne spory kompetencyjne, opisuje wzajemne zależności pomiędzy jednostkami gminy, a podmiotami niepublicznymi, w tym w zakresie dostępu do określonych informacji (ochrony danych osobowych) i wzajemnej współpracy. Powyższe stwarza ryzyko dla prawidłowego wykonywania ww. zadań, w tym dotyczących pracy z rodziną w ramach asystentury rodziny. Wysoce prawdopodobne jest bowiem, że wskazany chaos kompetencyjny, przekładać się będzie na płynność przydzielania asystenta rodziny, a co za tym idzie – także na efektywność prowadzonej pracy z rodziną.

Propozycja: Zdaniem naszej organizacji, skoro projektodawca zdecydował się na poszerzenie katalogu zadań, które mogą być realizowane przez podmioty niepubliczne tj. na zlecenie – to bardziej racjonalnym i efektywnym dla rodzin rozwiązaniem byłoby

stworzenie alternatywy rozłącznej tj. konieczności wyboru przez JST preferowanego podmiotu (jednostki własnej bądź podmiotu niepublicznego), który będzie realizował całość powierzonych mu zadań związanych z pracą z rodziną, w tym asystentury. Jednocześnie uważamy, że zasadnym byłoby określenie kolejności powierzenia ww. zadania tj. np. wskazanie, że w pierwszej kolejności pracę z rodziną organizuje gmina, bądź następnie podmiot, któremu gmina zleciła realizację tego zadania na podstawie art. 190 u.w.r.s.p.z. Jednocześnie, należałoby w projektowanych przepisach doprecyzować zasady wzajemnej współpracy i prowadzenia dokumentacji odpowiednio przez jednostkę gminy lub podmiot niepubliczny.

- 2. Art. 1 pkt 10 projektu w zakresie dodawanego art. 11 ust. 6 ustawy zmienianej wprowadza zasadę, że „w przypadku rodziny, z której dziecko zostało po raz pierwszy umieszczone w pieczy zastępczej kierownik jednostki organizacyjnej lub podmiotu, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1, przydziela tej rodzinie asystenta rodziny, chyba że rodzinie tej asystent rodziny został już przydzielony”**

Uwagi: Proponowane brzmienie art. 11 ust. 6 przewiduje obligatoryjne przydzielenie asystenta rodziny w przypadku pierwszego umieszczenia dziecka w pieczy zastępczej, niezależnie od wyników wywiadu środowiskowego i analizy sytuacji rodziny. W praktyce może to prowadzić do przydzielania asystenta także w sytuacjach, w których prowadzenie pracy z rodziną nie jest możliwe lub celowe np. pozbawienie wolności tych rodziców, zakaz kontaktu z dziećmi etc. Jednocześnie projekt w art. 11 ust. 5 opiera się na mechanizmie diagnozy sytuacji rodziny, podczas gdy ust. 6 pomija ten element, co prowadzi do niespójności regulacji. Brak odniesienia do wywiadu i analizy powoduje również trudności w realizacji obowiązku konsultacji planu pracy z pracownikiem socjalnym, o którym mowa w art. 15 ust. 1 pkt 1.

Propozycja brzmienia: „W przypadku rodziny, z której dziecko zostało po raz pierwszy umieszczone w pieczy zastępczej, kierownik jednostki organizacyjnej lub podmiotu, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1, przydziela tej rodzinie asystenta rodziny, jeżeli z analizy, o której mowa w ust. 2, wynika potrzeba jego przydzielenia, chyba że rodzinie tej asystent rodziny został już przydzielony.”

- 3. W art. 1 pkt 12 lit a projektu ustawy, ale także w art. 1 pkt 22 lit a, art. 1 pkt 78 lit a - włącza się psychoprofilaktykę do katalogu kierunków studiów wyższych, których ukończenie daje możliwość wykonywania m.in. zadań asystenta rodziny, wychowawców w placówkach wsparcia dziennego oraz koordynatorów rodzinnej pieczy zastępczej.**

Uwagi: Zgodnie z dostępnym wykazem podmiotów prowadzących ww. kierunek studiów, tylko jedna uczelnia w Polsce realizuje studia o powyższym profilu (kierunku). Z naszej wiedzy wynika, że żadna inna uczelnia nie kształci i nie zapowiada kształcenia na ww. kierunku. W sposób więc oczywisty, wprowadzenie przez ustawodawcę określonej nazwy studiów do wykazu kierunków umożliwiających nabycie uprawnień zawodowych – budzi uzasadnione i poważne pytanie o transparentność procesu legislacyjnego, skoro jedynie jeden podmiot spełnia warunek określony w tym projekcie i tak pozostanie. Warto przy tym

zauważyć, że projektodawca nie uwzględnił w ww. wykazie, innych kierunków społecznych, pedagogicznych lub psychologicznych, które choć mają charakter interdyscyplinarny i związany ze wspieraniem osób np. w trudnościach rodzinnych, a także prowadzone są przez więcej niż jedną uczelnię – nie znalazły się w ww. katalogu kierunków umożliwiających pracę w systemie wspierania rodziny i pieczy zastępczej.

Propozycja: Z uwagi na podniesione wątpliwości, wnosimy o rezygnację z ww. zmiany.

4. W art. 1 pkt 14 w zmienianym art. 15 ust. 1 pkt w u.w.r.s.p.z. – wskazano, że do zadań asystenta rodziny należy „koordynacja planu pracy z rodziną z planem pomocy dziecku umieszczonemu w pieczy zastępczej”. Z kolei w projektowanym art. 15 ust. 4 u.w.r.s.p.z., wskazano natomiast, że „Plan pracy z rodziną jest skoordynowany z planem pomocy dziecku umieszczonemu w pieczy zastępczej”.

Uwaga: Wydaje się, że w powyższym przypadku mamy do czynienia z powtórzeniem w gruncie rzeczy tego samego zadania w dwóch odrębnych przepisach projektu.

Propozycja: Z uwagi na wskazane powtórzenie, proponujemy rezygnację z ww. zmiany w jednym z przytoczonych przepisów.

5. W art. 1 pkt 14 projektowanej ustawy, w dodawanym art. 15 ust. 7 u.w.r.s.p.z., wskazano, że „Plan pracy z rodziną, jego aktualizacja oraz ocena końcowa realizacji planu pracy z są tworzone w co najmniej dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje rodzina potwierdzając jego otrzymanie.”

Uwagi: O ile nie budzi naszych zastrzeżeń procedura sporządzania planu pracy z rodziną, jego aktualizacji i oceny końcowej – to praktycznie może się okazać, że nie zawsze rodzina wyrazi gotowość do potwierdzenia otrzymania swojego egzemplarza dokumentu.

Propozycja: Proponujemy skrócenie przepisu do następującego brzmienia: „Plan pracy z rodziną, jego aktualizacja oraz ocena końcowa realizacji planu pracy z są tworzone w co najmniej dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje rodzina.”. Powyższe pozwoli albo przekazać osobiście egzemplarz dokumentu zainteresowanej rodzinie (wtedy naturalnie jego odbiór zostanie potwierdzony), albo skorzystać z innej formy doręczenia (elektronicznie, tradycyjna poczta).

6. W art. 1 pkt 15 projektu ustawy wskazano, że „Po otrzymaniu aktualizacji planu pracy z rodziną lub oceny końcowej realizacji planu pracy z rodziną sąd niezwłocznie analizuje sytuację rodzinną dziecka pod kątem ewentualnej zmiany zarządzeń dotyczących dziecka.”

Uwagi: Stworzenie efektywnej pracy z rodziną wymaga nie tylko informacji przekazywanych sądowi przez jednostkę/podmiot realizujący pracę z rodziną, ale także informacji zwrotnych ze strony sądu dla tego realizatora, które są niezbędne m.in. w zakresie prowadzenia asystentury.

Propozycja brzmienia: „Art. 15a. Po otrzymaniu aktualizacji planu pracy z rodziną albo oceny końcowej realizacji planu pracy z rodziną sąd niezwłocznie analizuje sytuację rodzinną dziecka pod kątem zasadności utrzymania, zmiany albo uchylecia zarządzeń dotyczących dziecka lub rodziny oraz zawiadamia właściwą jednostkę organizacyjną lub podmiot, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1, o wydanych rozstrzygnięciach w tym zakresie.”

7. W art. 1 pkt 16 lit b projektowanej ustawy, w dodawanym art. 16 ust. 4 u.w.r.s.p.z. wskazano, że „Asystentowi rodziny zatrudnionemu w pełnym wymiarze czasu pracy, przysługuje wypłacany co miesiąc dodatek do wynagrodzenia w wysokości 400 zł z – tytułu wykonywania czynności zawodowych poza miejscem pracy. W przypadku zatrudnienia asystenta rodziny w niepełnym wymiarze czasu pracy dodatek przysługuje w wysokości proporcjonalnej do wymiaru czasu pracy. Przepisy art. 86 ust. 2–3 stosuje się odpowiednio.”

Uwaga: Nasza organizacja z zadowoleniem przyjmuje postulowane przez nas od wielu lat zmiany, w których asystenci rodziny uzyskują uprawnienia zawodowe analogiczne do tych, które dotyczą pracowników socjalnych. Jednym z nich jest tzw. dodatek 400 zł. Warto jednak zauważyć, że miejscem pracy asystenta rodziny może być konkretny adres siedziby pracodawcy np. OPS, czy też określony obszar (miejsca) np. gminy (w tym przypadku miejscami pracy są konkretne lokalizacje na danym obszarze, do których asystent zostaje skierowany w celu świadczenia umówionego rodzaju pracy). To umowa o pracę określa miejsce lub miejsca wykonywania pracy. Ponieważ częściej miejscem pracy asystenta rodziny będzie określony obszar, a nie siedziba jednostki/podmiotu go zatrudniającego – to naszym zdaniem ww. przepis literalnie stosowany będzie w praktyce uniemożliwiał uzyskanie przedmiotowego dodatku.

Propozycja: By wyeliminować ww. ryzyko, proponujemy nadać następujące brzmienie ww. przepisowi: „1. Asystentowi rodziny zatrudnionemu w pełnym wymiarze czasu pracy, przysługuje wypłacany co miesiąc dodatek do wynagrodzenia w wysokości 400 zł z – tytułu wykonywania czynności zawodowych w poza siedzibą jednostki lub podmiotu, go zatrudniającego. W przypadku zatrudnienia asystenta rodziny w niepełnym wymiarze czasu pracy dodatek przysługuje w wysokości proporcjonalnej do wymiaru czasu pracy. Przepisy art. 86 ust. 2–3 stosuje się odpowiednio.”

8. W art. 1 pkt 18 projektowanej ustawy, w dodawanym art. 17a ust. 4 u.w.r.s.p.z., proponuje się następujące brzmienie: „Praca asystenta rodziny podlega, raz na 2 lata, ocenie okresowej dokonywanej przez bezpośredniego przełożonego, w zakresie wywiązywania się przez niego z obowiązków wynikających z czynności i zadań na zajmowanym stanowisku, w szczególności podejmowanych inicjatyw, innowacyjności, kreatywności, współpracy z innymi podmiotami oraz skuteczności przeciwdziałania konieczności umieszczenia dziecka w pieczy zastępczej lub działań umożliwiających powrót dziecka do rodziny.”

Uwagi: Wprowadzenie ścieżki awansu zawodowego dla asystentów rodziny jest kolejnym z postulatów, o które zabiegaliśmy. Jednak w ocenie naszej organizacji – zasady dokonywania ocen okresowych tej grupy zawodowej, nie powinny odbiegać od norm przewidzianych dla innych pracowników o zbliżonym profilu wykonywanych zadań lub ogólnie pracowników samorządowych. Warto zauważyć, że ani ocena okresowa pracowników socjalnych (art. 121b ust. 3 ustawy o pomocy społecznej), ani też ocena pracowników samorządowych (art. 27 ust. 3 ustawy o pracownikach samorządowych) – nie zakłada szerszego zakresu dokonywania tejże oceny poza warunki wywiązywania się przez nich z obowiązków wynikających z zakresu czynności na zajmowanym stanowisku oraz innych obowiązków określonych przepisami ustawy. Tymczasem, dla asystentów rodziny projektuje się przepis, w którym oprócz ww. obowiązków wynikających z czynności i zadań na zajmowanym stanowisku, wprowadza się niejasne kryteria „*podejmowanych inicjatyw, innowacyjności, kreatywności*”, co nie tylko wprowadza nieuzasadnione zróżnicowanie dla ww. grupy pracowniczej w stosunku do pracowników zatrudnionych w tej samej jednostce, ale także – zgodnie z naszym wieloletnim doświadczeniem – może być przyczynkiem do tworzenia wątpliwych (subiektywnych i niemierzalnych) zasad awansu w poszczególnych jednostkach/podmiotach. Istnieje zatem ryzyko, że cel ustawodawcy związany z zobiektywizowaniem i ujednoczeniem zasad awansu asystentów rodziny oraz wprowadzeniem gwarancji jego nadawania po spełnieniu tych samych warunków, nie zostanie osiągnięty i nadal w praktyce – awanse te będą nadawane w sposób zupełnie dowolny w poszczególnych jednostkach/podmiotach. Co istotne – w przypadku koordynatorów rodzinnej pieczy zastępczej – projektodawca słusznie pomija kryteria „*podejmowanych inicjatyw, innowacyjności, kreatywności*”, w zakresie dokonywanej oceny, pozostawiając je jako dodatkowe w przypadku fakultatywnego nadania awansu tj. bez spełnienia wymogu oceny okresowej.

Propozycja: By wyeliminować ww. ryzyko, proponujemy nadać następujące brzmienie ww. przepisowi: „*Praca asystenta rodziny podlega, raz na 2 lata, ocenie okresowej dokonywanej przez bezpośredniego przełożonego, w zakresie wywiązywania się przez niego z obowiązków wynikających z czynności i zadań na zajmowanym stanowisku, w szczególności w zakresie współpracy z innymi podmiotami oraz skuteczności przeciwdziałania konieczności umieszczenia dziecka w pieczy zastępczej lub działań umożliwiających powrót dziecka do rodziny*”.

9. W art. 1 pkt 18 projektowanej ustawy, w dodawanym art. 17a ust. 6 u.w.r.s.p.z., proponuje się następujące brzmienie: „Ocena okresowa może być pozytywna powyżej oczekiwań, pozytywna albo negatywna”.

Uwagi: Podobnie jak w pkt 8 naszych uwag, zwracamy uwagę, że powyższy projektowany przepis, w sposób nieuzasadniony różnicuje asystentów rodziny od innych pracowników, w tym pracowników socjalnych, zatrudnionych w tych samych jednostkach. Zgodnie bowiem z art. 121b ust. 5 ustawy o pomocy społecznej - ocena okresowa pracownika socjalnego jest pozytywna lub negatywna. Nadto, w zdecydowanej części jednostek pomocy społecznej, już wprowadzono dla wszystkich pracowników samorządowych dwustopniową ocenę pracowniczą (negatywna pozytywna), a więc inne zasady dla asystentów rodziny, rodziłyby konieczność ich zmodyfikowania tylko dla jednej grupy zawodowej. Co więcej –

wprowadzenie trzech stopni oceny okresowej i nadanie awansu zawodowego uzależnionego od dwukrotnego uzyskania najwyższej oceny tj. „pozytywnej powyżej oczekiwań”, w sposób oczywisty stanie się kolejną barierą dla obiektywnego i nie uzależnionego od dowolności awansu zawodowego w obrębie ww. grupy.

Propozycja: By wyeliminować ww. ryzyko, proponujemy nadać następujące brzmienie ww. przepisowi: „*Ocena okresowa może być pozytywna albo negatywna*”. Ww. uwagi należy także odnieść do oceny okresowej koordynatorów rodzinnej pieczy zastępczej (art. 1 pkt 80 projektu ustawy).

10. W art. 1 pkt 18 projektowanej ustawy, w dodawanym art. 17b ust. 5 u.w.r.s.p.z., proponuje się następujące brzmienie: „Asystent rodziny przed rozpoczęciem wykonywania czynności służbowych okazuje legitymację służbową.”

Uwagi: Zdaniem naszej organizacji, literalne brzmienie ww. przepisu oznaczałoby, że przed każdym rozpoczęciem czynności służbowych asystent rodziny ma okazać legitymację służbową. Jest to rozwiązanie nadmierowe i nieadekwatne, biorąc pod uwagę, że asystent rodziny pracuje głównie z rodzinami znanymi.

Propozycja: Analogicznie jak to ma miejsce dla pracowników socjalnych, proponujemy następujące brzmienie ww. przepisu, które pozwoli wyeliminować niepotrzebne czynności asystenta rodziny, a jednocześnie nie narażać go na ewentualne konsekwencje służbowe: „*Asystent rodziny przed pierwszym rozpoczęciem wykonywania czynności służbowych okazuje legitymację służbową, a po raz kolejny na żądanie osoby lub rodziny.*”

11. Art. 1 pkt 25 projektu w zakresie art. 30 ust. 3 ustawy zmienianej stanowi, że „Rodzinę wspierającą ustanawia i zawiera z nią umowę kierownik jednostki organizacyjnej gminy lub kierownik podmiotu, o których mowa w ust. 1a, po przeprowadzeniu rodzinnego wywiadu środowiskowego, o którym mowa w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.”

Uwagi: Ww. przepis odnosi się do nieistniejącego w art. 30 – ust. 1a tj. ani w obecnie obowiązujących przepisach, ani też w projektowanych.

Propozycja: Należy poprawić ww. przepis zgodnie z intencją ustawodawcy.

12. W art. 1 pkt 27 projektowanej ustawy, w dodawanych art. 31a-31e u.w.r.s.p.z., wprowadza nowy typ rodziny – rodzinę opiekuńczą, w której osoba, która przebywała w rodzinie zastępczej niezawodowej lub zawodowej albo rodzinnym domu dziecka i ukończyła 25 rok życia oraz: 1) legitymuje się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności oraz 2) jest niezdolna do samodzielnej egzystencji oraz 3) proces usamodzielnienia, o którym mowa w art. 139c, nie doprowadził do możliwości zamieszkania przez nią poza dotychczasową rodziną zastępczą lub rodzinnym domem dziecka – może przebywać w takiej rodzinie po ukończeniu 25 r.ż.

Uwagi: W pierwszej kolejności - zwracamy uwagę, że w przepisach u.w.r.s.p.z. mowa jest o orzeczeniu o niepełnosprawności lub stopniu niepełnosprawności, ale bez ustawowego ich zrównania z orzeczeniami równoważnymi wydawanymi np. na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Powyższe należałoby uzupełnić w projektowanych przepisach u.w.s.r.s.p.z. Po drugie i naszym zdaniem najważniejsze – projektowane przepisy w sposób zaporowy tworzą faktyczną barierę przed realnych skorzystaniem z nich osób, które dotąd przebywały w pieczy zastępczej, a z uwagi na niepełnosprawność wymagają stałej, faktycznej i specjalistycznej opieki. Już z samego faktu, że zgodnie z art. 37 ust. 2 pkt 5 u.w.r.s.p.z., osoba, która osiągnęła pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, może przebywać w dotychczasowej jej formie, nie dłużej jednak niż do ukończenia 25. roku życia, jeżeli legitymuje się orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności – wynika, że projektodawca wprowadza znacznie wyższe wymogi dla osób, które mogą pozostać w rodzinach opiekuńczych po 25 r.ż., chociaż obie reguły powinny odnosić się spójnie do tej samej kategorii osób z niepełnosprawnościami. Tak mocno zróżnicowane warunki w dostępie do pieczy zastępczej po osiągnięciu pełnoletności i osobno - do rodzin opiekuńczych, oznaczają, że rozwiązanie, umożliwiające pozainstytucjonalną opiekę nad dorosłymi wychowankami pieczy zastępczej z niepełnosprawnością staje się iluzoryczne. W praktyce nie będzie ono dostępne, bowiem konieczność łącznego wystąpienia wszystkich trzech przesłanek, zgodnie z logiką i doświadczeniem życiowym – będzie faktyczną barierą dla zafunkcjonowania nowego rodzaju wsparcia. Po trzecie – rozwiązanie polegające na przyjęciu, że to nie jednostka samorządu terytorialnego – powiat, ale gmina ma organizować rodzinę opiekuńczą – pozostaje niespójne w zakresie dotychczasowych przepisów, w których zadania pieczy zastępczej pozostają kompetencją powiatu. Powiat posiada bowiem umocowanie, narzędzia organizacyjne, doświadczenie, infrastrukturę oraz dokumentację dotyczącą zarówno osoby przebywającej dotychczas w pieczy zastępczej, jak i np. rodziny zastępczej, która przyjmie funkcję rodziny opiekuńczej. Przeniesienie zadania organizowania rodziny opiekuńczej na gminę oznaczałoby konieczność tworzenia po stronie gminy od samego początku - nowych procedur, kompetencji i mechanizmów oceny, mimo że gmina nie prowadziła dotychczas ww. osoby w pieczy zastępczej. Co istotne – gmina musiałaby zatem od początku stworzyć całą infrastrukturę (także kadrową) dla stosunkowo niewielkiej liczby ww. rodzin ze swojego terenu. Proponowane rozwiązanie nie jest zatem rozwiązaniem adekwatnym i ekonomicznie uzasadnionym. Zdecydowanie bardziej celowe i nierodzące konieczności budowania całego systemu jest przypisanie ww. zadania strukturom powiatowym.

Propozycja: Biorąc pod uwagę, że na koniec 2025 r. w instytucjonalnej pieczy zastępczej przebywało 2,4 tys. wychowanków z orzeczeniem o niepełnosprawności lub o stopniu niepełnosprawności, a wśród dzieci przebywających w rodzinnej pieczy zastępczej 8,4 tys. posiadało orzeczenie o niepełnosprawności lub o stopniu niepełnosprawności – to zasadnym jest obniżenie ww. wymogów dla skorzystania po 25 r.ż. z możliwości pobytu w rodzinie opiekuńczej. Proponujemy zatem zapis: „*Art. 31a. 1. Osoba, która przebywała w rodzinie zastępczej niezawodowej lub zawodowej albo rodzinnym domu dziecka i ukończyła 25 rok życia oraz: 1) legitymuje się orzeczeniem o umiarkowanym lub znacznym stopniu niepełnosprawności oraz 2) jest odpowiednio niezdolna do samodzielnej egzystencji lub legitymuje się wskazaniem dotyczącym konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy*”

innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji; 3) oraz proces usamodzielnienia, o którym mowa w art. 139c, nie doprowadził do możliwości zamieszkania przez nią poza dotychczasową rodziną zastępczą lub rodzinnym domem dziecka – może przebywać w rodzinie opiekuńczej. 2. Rodzinę opiekuńczą organizuje powiat lub podmiot, któremu powiat zleciła realizację tego zadania.”

13. W 1 pkt 80 projektu ustawy, w dodanym art. 79a ust. 15 u.w.r.s.p.z., wskazano, że „Koordynatorowi rodzinnej pieczy zastępczej, który posiada wymóg stażu pracy, o którym mowa w ust. 2, oraz wyróżnia się wysokim zaangażowaniem, inicjatywą lub nowatorskim podejściem przy wykonywaniu obowiązków służbowych związanych z opieką nad rodzinami zastępczymi oraz rodzinnymi domami dziecka, może być nadany wyższy stopień awansu z pominięciem wymogu, o którym mowa w ust. 13.”

Uwaga: W ust. 13 powołanego przepisu mowa jest o tym, że „*W sprawach naruszenia zasady równego traktowania w zatrudnieniu podczas oceny okresowej stosuje się przepisy art. 183d ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy*”. A zatem, nastąpiła pomyłka w odniesieniu do konkretnego przepisu, bowiem projektodawca zapewne miał na myśli ust. 14 a nie 13 tj. odnoszący się do wymogu otrzymania dwóch następujących po sobie pozytywnych ocen okresowych.

Propozycja: Należy na końcu ww. przepisu poprawić ust. na 14 zamiast 13.

Dodatkowo wskazujemy, że ww. projekt należałoby skoordynować z równolegle prowadzonymi pracami związanymi z nowelizacją ustawy o pomocy społecznej.

Doceniając wkład włożony w przygotowanie projektu nowelizacji, która w wielu miejscach pozostaje spójna z pomysłami środowiska praktyków i po wejściu w życie z odpowiednimi zmianami, ma szansę doprowadzić do oczekiwanej poprawy w zakresie wsparcia rodziny i systemu pieczy zastępczej - mamy nadzieję, że powyższe uwagi spotkają się z Państwem zrozumieniem i przyjęciem. Wnosimy o pisemne odniesienie się do każdej z uwag i poinformowanie naszej organizacji o dokonany rozstrzygnięciu.

PRZEWODNICZĄCY
Polskiej Federacji Związkowej
Pracowników Socjalnych i Pomocy Społecznej

Paweł Maczyński

